

רהב יצחק (איזי)

יליד 1926, ירושלים

גיוס לפלמ"ח ב-1944

הצטרף לפל"מ ב-1946

ה ע ס נ ה ר י ס ' 0

כשפרצה מלחמת העצמאות, בהיותי בחופשה בירושלים, מוניתי לתקופה קצרה כמפקד העיר העתיקה. בתקופה זו איחדתי את שלושת המחטרות וארגנתי את הגנת הרובע היהודי.

בהמשך מוניתי לפקד על מחלקת סטודנטים (מחלקת ה"ה). במסגרת זו ביצענו פעולות מספר בסביבות ירושלים, עד שנקראתי בחזרה לפל"מ.

בעקבות טבח בבתי הזיקוק הוקמה על ידי יוחאי "פלוגת הנמל", שמטרתה היתה להגן על העובדים היהודים בנמל חיפה ואני צורפתי לפלוגה. במסגרת זו, עסקנו גם בפעולות רכש שונות.

במרץ 1948 עליתי עם יוחאי לירושלים "להגן על הבית" שהיה במצור. הצטרפנו לגדוד הרביעי של חטיבת הראל והשתתפנו בפעולות שונות.

בהפוגה הראשונה בחודש מאי, בעקבות פציעתו של יוחאי, נקראתי על ידי מפקדת חיל הים לחזור מירושלים ולהקים מחדש את יחידת החבלה הימית ביפו.

בספטמבר עם הבראתו של יוחאי נשלחתי לאיטליה להצטרף ליחידת החבלה שפעלה כבר שם. לקראת סוף השנה חזרתי ארצה באוניית רכש והצטרפתי ל"יחידה" בפיקודו של יוחאי.

בתחילת 1950 החלפתי את יוחאי כמפקד "שייטת 13". בתחילת 1952 נשלחתי מטעם אגף המודיעין במטכ"ל לדרום אפריקה למשימה מיוחדת.

ב-1953 חזרתי לפקד בשנית של "שייטת 13" עד למחצית השנייה של 1957, ואז קיבלתי את הפיקוד על המשחתת אח"י אילת.

לאחר מכן פיקדתי על שייטת המשחתות "שייטת 1", זאת עד 1962.

בין השנים 1962-1964 למדתי לתואר ראשון באוניברסיטה העברית בירושלים - כלכלה ומדעי המדינה.

מאמצע 1964 ועד יולי 1967 כיהנתי כראש מחלקת ים, ולאחר מכן פרשתי מהשירות הצבאי.

מ-1968 ועד 1977 ניהלתי את נמל חיפה. במסגרת זו נסעתי לשנת השתלמות באוניברסיטת ברקלי בקליפורניה.

מ-1977 ועד 1982 כיהנתי כמנכ"ל רשות הנמלים.

אבא קצין משטרה במנדט הבריטי.

עקב תנאי השירות של אבי הרבינו לנדוד בארץ. מירושלים עקרנו לבת גלים ומשם לנצרת. כבן לאחת משתי המשפחות היהודיות בנצרת, התחלתי את לימודי הפורמליים בבית ספר ערבי, לי דווקא יש זכרונות טובים מאד מביה"ס הזה, אבל הורי חשבו אחרת וכאשר נבחרתי בחג המולד לתפקיד המלאך בבשורה למרים, אימי פסקה נחרצות - "לא בשביל זה עליתי ארצה" ואז נשלחנו אחי ואני להתחנך בגניגור ומשם לנהלל. מנצרת עברה המשפחה לזכרון יעקב ומשם לחיפה. התחנה האחרונה היתה ירושלים.

בירושלים התחלתי וסיימתי (מתוך בחירה אישית) את התיכון הדתי "מעלה" ב-1944.

עם סיום לימודי התגייסתי לפלמ"ח וצורפתי לפלוגה ו' בעין-חרוד. במסגרת זו עברתי קורס מדריכי ספורט, קורס מ"כים וקורס מ"כים סיירים.

במרץ 1946 התנדבתי לפלוגה הימית ונשלחתי לקורס מפקדי סירות מס' 6.

עם סיום הקורס זומנתי לפגישה עם יוחאי בן-נון בחיפה. הוא הודיעני שהוחלט להגיב על תפיסתן של אוניות המעפילים בידי "צי הוד מלכותו", וגרושם של המעפילים לקפריסין. המשימה, כך הוא אמר, היא לפגוע באוניות הגירוש של הצי הבריטי והמשימה הוטלה עלינו.

בתאריך 21.8.46, משה ליפסון כיום נחשון, (חבר ילדות מבת גלים), ואני, יצאנו לבצע את הפעולה הראשונה ופגענו באוניית הגירוש "אמפייר ריוול" בעת שעגנה במפרץ חיפה. לאחר מכן, פקדתי על מחלקה של הפלוגה הימית, בשפיים ובגבעת השלושה. בסוף 1946 נשלחתי לקורס מפקדי מחלקות בכפר החורש.

במהלך הקורס נקראנו שוב, משה ליפסון ואנוכי לפגוע בספינות משמר ונחתות בריטיות בנמל חיפה. הפעולה בוצעה ב-13.2.47.

בהמשך שנת 1947, נשלחתי לקורס חובלים מס' 5 שהסתיים באביב של אותה שנה. מסיום הקורס ועד פרוץ מלחמת העצמאות השתתפתי בניסויים של אמצעי לחימה שונים במסגרת "היחידה לחבלה ימית", בקיבוץ שדות-ים.

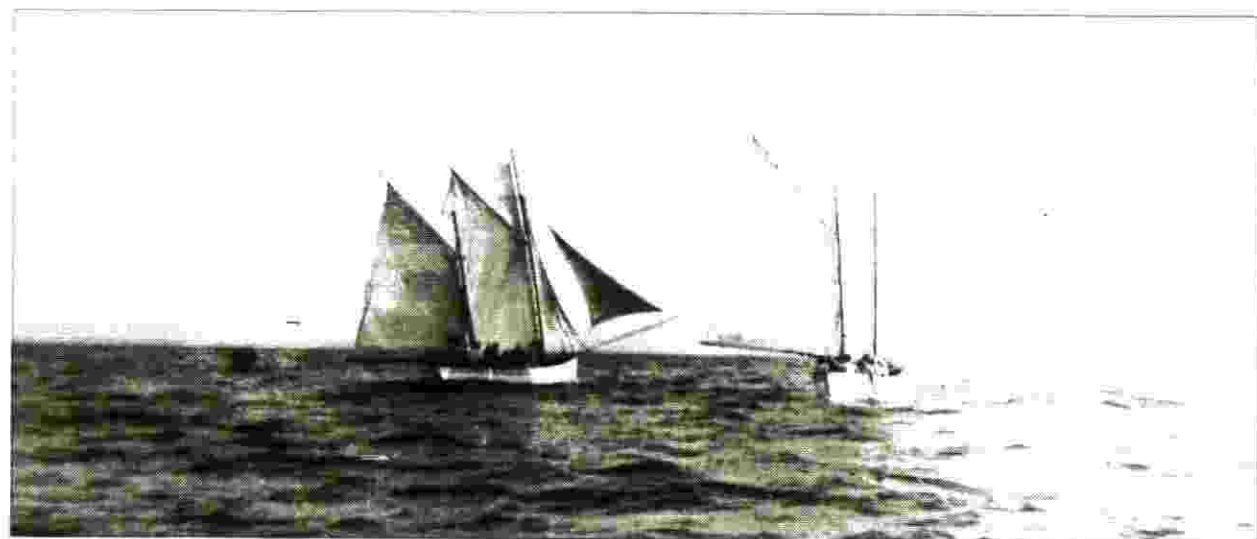

את הסירות להוציא מן המים ... (קורס 6)

מ-1982 ועד 1985 ניהלתי את המועצה לשיווק פרי הדר. מ-1985 ועד 1992 כיהנתי כמנכ"ל בנק ישראל. מתפקידי זה פרשתי לגמלאות. מאז אני מכהן כדירקטור בחברות שונות, ומתנדב בעמותת "הילד החוסה".

איך הגעתי לפלי"ם? הכל התחיל בעין חרור בתחילת 1945, יענקל'ה סלומון הופיע במחלקה שלנו ובמלים נרגשות תיאר את מצבה הנואש של

שארית פליטת יהדות אירופה. משימתנו הראשונה במעלה, כך אמר, היא להעלותם ארצה ודרושים מתנדבים. התנדבתי מיד, כשבעיני רוחי אני גובר על משברי-ים אדירים ונושא את עמי על-שכם לחוף מבטחים של המולדת האחת והיחידה. מהר מאד התברר שלמפקדי בפלוגה ו' היו תוכניות אחרות לגבי ורק כעבור שנה עלה בידי להגיע לפלוגה הימית. בפלי"ם מלאתי תפקידים שונים, אך בכל המשימות בהן השתתפתי לא הצלחתי להגשים את חלומי המיוחד ואפילו יהודי אחד לא מצא את דרכו לארץ המובטחת על כתפי...

קורס מפקדי סירות 6, בתחרות לראש הנקרא